

SAKSFRAMLEGG**Saksbehandler: Edmar Bakøy**

Saksnr	Utvalg	Møtedato
	Felles landbruksnemnd - Ørland/Bjugn kommuner	

Utvidet vern av Hildremsvatnet naturreservat i Bjugn. Svar på høring.

Vedlegg:

1 Kunngjøring av oppstart av verneprosess for fire skogsområder i Sør-Trøndelag fylke

Sakens bakgrunn og innhold

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag ved Miljøvernavdelingen kunngjør oppstart av verneprosess for utvidelse av Hildremsvatnet naturreservat i Bjugn. Utvidelsen er et resultat av forhandlinger med grunneiere i Oldengrenda om frivillig vern. Planforslaget er arealer som grunneierne er villige til å avstå under gitte tilbud om erstatning.

Verneforslaget omfatter følgende eiendommer:

Olden indre: gnr 68 bnr 6 eier Tove A. Henriksen.	426 daa
Romsgården: gnr 68 bnr 11 eier Asmund Slette.	1929 daa
Aune: gnr 68 bnr 13 eier Bård A. Olden	1977 daa
Øverås: gnr 68 bnr 25 eier Roger Olden	<u>1779 daa</u>
	6111 daa

Samlet areal omfatter arealer fra Keipen og Åltjønna til Vikern ved Storvatnet og nordre side av Nyvassdalen fra Oldsetern til Tverrbekklia. Det er kupert landskap i området med fjell, myr og skog av forskjellige typer og utviklingsfaser. Skogen består av gran, furu og lauvskog i forskjellige blandingsforhold. I store deler av området er det i lang tid drevet skogsdrift med flatehogst, grøfting av myr og bygging av traktorveier. Det er brukt betydelige private og offentlige midler til veibygging og skogkultur. Tre hovedveier går inn mot dette området. Det er fra vest skogsbilveien Sørvassveien med videreføring av traktorvei fram til Åltjønna. Storvassveien går fram til Storvatnet med snuplass og opptaksplass for fløting av tømmer. Blåvassveien med forlengelse til Sandtjønnskardet. Det siste stykket mot Nyvassdalen er enkel traktorvei.

Det ble i årene rundt 1990 og tidligere tatt mange kilometer skogsgrøfter i området. Her har det vokst opp naturlig furu- og lauvskog med innslag av plantet granskog. Mye av ungsbogen har behov for skjøtsel i form av tynningshogst.

Den hogstmodne skogen består av gran og furu av fin kvalitet etter våre forhold. Denne har stort sett vokst fram etter at området ble meget hardt uthogd i 1936 - 1941.

Hildremsvatnet barskogreservat er fra før ca 20.000 daa. I tillegg har det tidligere blitt fredet to andre barskogområder i Bjugn kommunen. Dette er ved Nordelva på grensa til Rissa kommune og i Murrudalen mellom Solem og Gjølga øst for Botngård. Vi anslår at disse reservatene omfatter mer enn 10% av Bjugn kommunes produktive skogareal. Med den foreslåtte utvidelsen av Hildremsvatnet naturreservat kommer dette til å øke til bortimot 15 %. Bjugn kommune har da overoppfyllt alle krav om prosentvis vern av skog på sine arealer.

Erfaring fra tidligere barskogvern er at dette gir svært få eller ingen næringsmessig utvikling i form av for eksempel reiseliv eller andre positive effekter etter at områdene er fredet. Det er så langt vi har registrert ingen turister eller naturinteresserte, som har kommet hit for å oppsøke disse reservatene. Mange steder er skogen blåst ned og dette gjør det nærmest ufremkommelige i terrenget.

Noe av årsaken til at der er funnet så mange verneverdige arter i områdene kan ha sammenheng med at det i tidligere tider har vært drevet til dels intensiv skogsdrift med småflate- og tynningshogst, (spesielt rundt 1940).

Folkehelsevurdering

Å kunne tilby fine naturområder til turformål kan være positivt hvis det tilrettelegges for dette. Hvis veier og stier stenges av vindfall og gror igjen vil det imidlertid bli dårligere for folkehelsen. Tap av næringsgrunnlag i form av tilgjengelige skogressurser kan også virke negativt for bosetting og trivsel i grendene.

Administrasjonens vurdering

I og med at det er oppnådd enighet med grunneierne om frivillig vern, er det vanskelig for kommunen å gå imot gjennomføring av dette. Kommunen er imidlertid betenkt over at så store områder med skog fredes, da det svekker næringsgrunnlaget på landbrukseiendommene, og blokkerer for å høste framtidige inntekter fra investeringer i skogkultur og veier. Sammenlignet med andre kommuner blir belastningen med barskogvern etter vår oppfattning for stor i Bjugn.

Verneverdiene er funnet i skog som tidligere har vært drevet og skjøttet av de lokale skogeierne. Det er derfor usikkert hvordan det vil gå med verneverdiene når skogen blir stående permanent uskjøttet.

Det er så langt vi er kjent med ikke foretatt noen evaluering av om vern med forbud mot skogbruk bevarer de samme naturkvalitetene. For å motvirke de mulige langsiktige effektene av omfattende barskogvern, bør det settes av midler til forskning og oppfølging. Et "avbøtende tiltak" kan være å drive et kunnskapsbasert skogbruk i områdene.

Vernebestemmelsene bør også åpne for tynningshogst og stell av ungsbogen i området. Det bør settes av midler til dekning av utgifter skogeierne har til dette arbeidet. Aktivitet i skogen vil også kunne være med på å vedlikeholde veier og stier inn til og i verneområdene, slik at disse kan brukes til turformål.

Det må også gjøres tiltak for å gjøre barskogvernområdene mere kjent og legges til rette for informasjon til de som ønsker å besøke områdene. Tilbud som guiding, båtutleie og overnatting mm bør tilrettelegges. Vernemyndighetene må engasjere seg i dette arbeidet. Kommunen har ikke ansvar for verneområdene og mangler økonomi og ressurser til å ta tak i dette.

Lederens innstilling

Uttalelse fra Felles landbruksnemnd i Ørland og Bjugn:

1. Nemnda er bekymret for virkningene det store omfanget av barskogvern i Bjugn gir. Verneforslaget vil svekke de framtidige næringsgrunnlaget for flere store skogeierdommer i kommunen. Samfunnet vil gå glipp av inntekter fra foredling av skogsvirke fra disse eiendommene. Det bør ikke komme flere forslag om frivillig vern i Bjugn før øvrige kommuner i landet har kommet over 10 % vernet skogareal.

2. Opprettelsen av verneområder gir svært få positive ringvirkninger lokalt. Det må legges til rette for næringsvirksomhet knyttet til verneområdene.

Det kan f.eks. være guiding, overnatting, båtutleie mm.

3. Forskning og evaluering av virkningene av vernet bør gjennomføres. Hvis dette viser at skogskjøtsel er nødvendig for å opprettholde verneverdiene må det tas i bruk. Skøtsel av ungslogen bør uansett utføres. Vernemyndighetene må dekke kostnadene med disse arbeidene.

4. Verneområdene må også gjøres bedre tilgjengelig. Vedlikehold av veier, stier og parkeringsplasser inn til og i områdene. Oppsetting av infotavler, informasjon på internett og via mobiltlf. mm.